

Karakter nærmere præciseredes af ham, efter at Justitsministeren havde erklæret, at Regeringen ikke kunde gaa med til Forslaget, da man ikke kan bygge Færøernes offentlige Anliggenders Trivsel paa en Lotteribevilling. Heroverfor hævdede Forslagsstilleren, at Lagtinget, hvis Forslaget blev vedtaget, vilde blive i Stand til at opfylde en Del af sine lokale Samfundspligter. Lagtinget var »ubemidlet i den Grad, at det grænser til Uforsvarlighed«, og »hele Lagtingets Arbejde præges herved af en kronisk Uformuenhed, Ubestemmelighed og Vankelvornhed«. Selv om den danske Stat i flere Tilfælde havde ydet ret betydeelige Tilskud til offentlige færøske Foretagenders Fremme — hvilket Taleren paaskønnede —, var disse Bidrag dog ofte ydet planløst og havde ikke formaaet at bringe Færøernes Udvikling paa Højde med den Udvikling, der havde fundet Sted i andre nærliggende Lande. Forslagsstilleren nævnte saaledes som Opgaver, der forelaa til Løsning, Støtte til det færøske Landbrug — der fandtes saaledes ingen Landbrugsskole paa Færøerne —, Støtte til Opdyrkning af ukultiverede Arealer, Udvikling af Vej- og Havnevæsen m. v. — Effer søe oplyste, at i Samlingen 1928-29 afslog Regeringen og Folketingets Finansudvalg Lagtingets Forslag om Oprettelse af et Lotteri for Færøerne. — Justitsministeren fastholdt sin Modstand mod Forslaget, bl. a. af den Grund, at hvis samtlige Lodder blev solgt, vilde dette koste det danske Folk 6 624 000 Kr., et Beløb, der sikkert ikke kunde tilvejebringes, hvorfor Lotteriet vilde blive en Skuffelse.

Lovforslaget gik til 2. Behandling, men naaede ikke videre.
